

Projekt z dnia 7 marca 2012 r.

Ministerstwo Środowiska

Założenia projektu ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych

1. Cel projektowanej regulacji.

Uzasadnienie opracowania projektu ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych stanowi dokonanie transpozycji przepisów prawa Unii Europejskiej dotyczących systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych. System handlu uprawnieniami do emisji został utworzony na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. *ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE*¹, zwaną dalej „dyrektywą 2003/87/WE”, wraz z aktami wykonawczymi towarzyszącymi przedmiotowej dyrektywie.

Dyrektywa 2003/87/WE była kilkakrotnie zmieniana, w tym przepisami dyrektywy 2004/101/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. *zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, z uwzględnieniem mechanizmów projektowych Protokołu z Kioto*², a także dyrektywą 2008/101/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 listopada 2008 r. *zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE w celu uwzględnienia działalności lotniczej w systemie handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie*³, zwanej dalej „dyrektywą 2008/101/WE”. Ostatnia zmiana została wprowadzona mocą postanowień dyrektywy 2009/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r. *zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych*⁴, zwanej dalej „dyrektywą 2009/29/WE”. Zmiany wprowadzone przepisami dyrektywy 2009/29/WE w istotny sposób zmieniły zasady działania systemu handlu uprawnieniami do emisji, zwanego dalej „systemem ETS”. Nowe zasady działania systemu ETS będą obowiązywać od 1 stycznia 2013 r., jednakże dyrektywa przewiduje, że liczne zadania będą realizowane jeszcze przed rozpoczęciem okresu rozliczeniowego 2013-2020. Do zadań tych należą w szczególności: określenie przydziału uprawnień do emisji dla instalacji z sektora przemysłowego, niewytwarzających energii elektrycznej, zgodnie z zasadami określonymi w art. 10a dyrektywy (tzw. przydział w oparciu o benchmarki) i dla wytwórców energii elektrycznej na mocy art. 10c dyrektywy (tzw. derogacje), prowadzenie tzw. wczesnych aukcji uprawnień do emisji, zgodnie z art. 10 przedmiotowej dyrektywy.

Przepisy projektowanego aktu normatywnego umożliwić mają nie tylko wykonanie zadań przewidzianych do realizacji przed rozpoczęciem okresu rozliczeniowego 2013-2020, ale także uregulować działanie systemu w tym okresie.

¹ Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 631,

² Dz. Urz. UE L 338 z 13.11.2004, str. 18,

³ Dz. Urz. UE L 8 z 13.01.2009, str. 3,

⁴ Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 63.

System ETS działa na obszarze UE od dnia 1 stycznia 2005 r., a dyrektywa 2003/87/WE do krajowego porządku prawnego została transponowana przepisami ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. *o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji*⁵, a następnie ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. *o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych*⁶. Zastąpienie ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. ustawą z dnia 28 kwietnia 2011 r. spowodowane było przede wszystkim wprowadzeniem do systemu ETS, zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2008/101/WE, emisji CO₂ powstałych w trakcie realizacji operacji lotniczych wykonywanych przez operatorów statków powietrznych. W ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. zostały ponadto wprowadzone regulacje dotyczące przydziału uprawnień do emisji w okresie 2013-2020, jednak przepisy te wymagają uzupełnienia. Projekt, który opracowany zostanie na podstawie przedmiotowych założeń ma za zadanie nie tylko transponować przepisy zmienionej dyrektywy 2003/87/WE, ale przede wszystkim umożliwić wykonanie rozporządzeń Komisji Europejskiej wprowadzających nowe zasady działania systemu. Wskazać należy w szczególności:

- 1) rozporządzenie Komisji (UE) nr 920/2010 z dnia 7 października 2010 r. ustanawiające rejestr Unii na okres unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych upływające dnia 31 grudnia 2012 r. zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzją nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 270 z 14.10.2010, s. 1);
- 2) rozporządzenie Komisji (UE) nr 1031/2010 z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 302 z 18.11.2010, s. 1);
- 3) rozporządzenie Komisji (UE) Nr 1193/2011 z dnia 18 listopada 2011 r. ustanawiające rejestr Unii na okres rozliczeniowy rozpoczynający się 1 stycznia 2013 r. oraz na kolejne okresy rozliczeniowe w ramach unijnego systemu handlu emisjami do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzją nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) Nr 2216/2004 i (UE) Nr 920/2010 (Dz. Urz. UE L 315 z 29.11.2011, s. 1);

⁵ Dz. U. Nr 281, poz. 2784, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 oraz z 2009 r. Nr 215, poz. 1664,

⁶ Dz. U. Nr 122, poz. 695.

- 4) rozporządzenie Komisji (UE) nr 1210/2011 z dnia 23 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1031/2010 w szczególności w celu określenia wolumenów uprawnień do emisji gazów cieplarnianych, które mają zostać sprzedane na aukcji przed 2013 r. (Dz. Urz. UE L 308 z 24.11.2011, s. 2);
- 5) rozporządzenie Komisji w sprawie monitorowania i raportowania emisji gazów cieplarnianych na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady;
- 6) rozporządzenie Komisji w sprawie weryfikacji raportów z emisji gazów cieplarnianych i raportów z tonokilometrów i akredytacji weryfikatorów zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Europejskiego Parlamentu Europejskiego i Rady;
- 7) rozporządzenie Komisji (WE) nr 394/2011 z dnia 20 kwietnia 2011 r. – zmiana w odniesieniu do rozszerzenia unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych na kraje EFTA-EOG;
- 8) rozporządzenie (WE) nr 748/2009 w sprawie wykazu operatorów statków powietrznych, którzy wykonywali działalność lotniczą wymienioną w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE poczynając od dnia 1 stycznia 2006 r. ze wskazaniem administrującego państwa członkowskiego dla każdego operatora statków powietrznych (Dz. Urz. UE L 219 z 22.08.2009, s. 1, z późn. zm.).

Należy ponadto zwrócić uwagę na fakt opóźnień w wydawaniu przez Komisję Europejską aktów normatywnych (w szczególności wskazać należy, iż rozporządzenie Komisji w sprawie monitorowania i raportowania emisji gazów cieplarnianych na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, jak również rozporządzenie w sprawie weryfikacji raportów z emisji gazów cieplarnianych i raportów z tonokilometrów i akredytacji weryfikatorów zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Europejskiego Parlamentu Europejskiego i Rady zostały przyjęte w dniu 14 grudnia 2011 r. przez Komitet ds. Zmian Klimatu, ale nie zostały jeszcze ogłoszone). Dlatego też, aktom tym nie zostały nadane numery naturalne oraz brak jest informacji o ich adresie promulgacyjnym.

Mocą postanowień projektowanej ustawy wykonane zostaną ponadto następujące decyzje:

- 1) decyzja nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dotycząca mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania Protokołu z Kioto (Dz. Urz. UE L 49 z 19.02.2004, s. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 8, s. 57);

- 2) decyzja Komisji nr 2006/780/WE z dnia 13 listopada 2006 r. w sprawie zapobiegania podwójnemu liczeniu redukcji emisji gazów cieplarnianych w ramach wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w przypadku projektów realizowanych w ramach protokołu z Kioto (Dz. Urz. UE L 316 z 16.11.2006, s. 12);
- 3) decyzja Komisji nr 2009/450/WE z dnia 8 czerwca 2009 r. w sprawie szczegółowej interpretacji rodzajów działalności lotniczej wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 149 z 12.06.2009, s. 69);
- 4) decyzja Komisji nr 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 130 z 17.05.2011, s.1);
- 5) decyzja Komisji K (2011) 1983 – wersja ostateczna z 29 marca 2011 r. w sprawie metodologii przejściowego przydziału instalacji wytwarzającym energię elektryczną bezpłatnych uprawnień do emisji na mocy art. 10c ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE;
- 6) decyzja Komisji nr 2011/389/UE z dnia 30 czerwca 2011 r. w sprawie ogólnounijnej ilości uprawnień, o której mowa w art. 3e ust. 3 lit. a-d dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 175 z 1.07.2011, s. 1);
- 7) decyzja Komisji Europejskiej z dnia 9 lipca 2010 r. w sprawie liczby uprawnień w całej Wspólnocie, które mają być wydane na rok 2013 w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 4658) (Dz. Urz. UE L 175 z 10.07.2010, str.36);
- 8) decyzja Komisji z dnia 24 grudnia 2009 r. ustalająca zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, wykaz sektorów i podsektorów uważanych za narażone na znaczące ryzyko ucieczki (Dz. Urz. UE L 1 z 5.01.2010 r. str. 10);
- 9) decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2009/406/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 140 z 5.06.2009, s. 136).

Potrzeba pilnego uchwalenia projektowanej ustawy wynika ponadto z konieczności zapewnienia transpozycji przepisów aktów prawa Unii Europejskiej do rodzimego porządku

prawnego, a w szczególności wprowadzenia przepisów, które umożliwią polskim podmiotom, w tym prowadzącym instalacje, operatorom statków powietrznych, na działanie w systemie na takich samych zasadach jak podmioty z pozostałych państw członkowskich. Brak wprowadzenia powyższych przepisów spowoduje, że prowadzący instalacje nowe nie będą mieli możliwości skorzystania z unijnej rezerwy uprawnień, obejmującej instalacje, które uzyskały zezwolenia po dniu 30 czerwca 2011 r. oraz instalacje, w których po tej dacie znacząco zwiększyła się zdolność produkcyjna (uzasadniająca dokonanie dodatkowych przydziałów uprawnień do emisji z unijnej rezerwy). Jedną z zasad wprowadzonych przez Komisję Europejską w odniesieniu do rozdziału uprawnień do emisji dla instalacji nowych stanowi, iż „*first come, first served*”, co oznacza, iż uprawnienia będą przydzielane według kolejności zgłoszeń. W związku z powyższym, konieczne jest wprowadzenie przepisów pozwalających krajowym prowadzącym instalacje, posiadającym instalacje, które spełniają kryteria określone dla instalacji nowej, na jak najszybsze składanie wniosków o przydział uprawnień do emisji z unijnej rezerwy. Drugą, niemniej istotną przesłankę niezwłocznego wprowadzenia przedmiotowych przepisów stanowi konieczność normatywnego ujęcia wczesnych aukcji uprawnień do emisji, które Rzeczpospolita Polska (podobnie jak inne państwa członkowskie) jest obowiązana przeprowadzić już w roku 2012. Zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1210/2011 z dnia 23 listopada 2011 r. *zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1031/2010 w szczególności w celu określenia wolumenów uprawnień do emisji gazów cieplarnianych, które mają zostać sprzedane na aukcji przed 2013 r.*, Rzeczpospolita Polska ma do zbycia w 2012 r. uprawnienia do emisji w liczbie 14 698 000 z puli przeznaczonej dla instalacji, jak również ma udział w 15% puli uprawnień do emisji, w ramach całej Unii Europejskiej, przeznaczonych do sprzedaży w drodze aukcji wynikających z wykonywanych operacji lotniczych. Powyższe, kluczowe zagadnienia uzasadniają konieczność wprowadzenia nowych regulacji w przedmiotowym zakresie. Wskazać należy ponadto na konieczność wprowadzenia przepisów pozwalających akredytować weryfikatorów zgodnie z rozporządzeniem wydanym na mocy art. 15 dyrektywy 2003/87/WE, zmieniać plany monitorowania wielkości emisji wynikające z rozporządzenia wydanego na podstawie art. 14 dyrektywy 2003/87/WE, jak również umożliwić administrowanie polskim rejestrem, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) Nr 1193/2011 z dnia 18 listopada 2011 r. *ustanawiającym rejestr Unii na okres rozliczeniowy rozpoczynający się 1 stycznia 2013 r. oraz na kolejne okresy rozliczeniowe w ramach unijnego systemu handlu emisjami do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzją nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającym rozporządzenie Komisji (WE) Nr 2216/2004 i (UE) Nr 920/2010.*

2. Zakres projektowanych przepisów.

Przepisy projektowanej ustawy określać będą:

- 1) zasady funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w trzecim okresie rozliczeniowym (w szczególności wydawanie zezwoleń na emisję gazów cieplarnianych – zezwolenie będzie wydawane przez właściwy organ, określony w art. 376 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, na wniosek prowadzącego instalację, na okres nie dłuższy niż 10 lat. Treść wydawanego zezwolenia nie ulegnie zmianie w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów);
- 2) nowe definicje legalne dostosowane zostaną do definicji określonych w dyrektywie 2003/87/WE, w tym definicji instalacji oraz pojęć zdefiniowanych w decyzji Komisji nr 2011/278. Definicje te (w szczególności: podinstalacja, instalacja nowa, początkowa zainstalowana zdolność produkcyjna, znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej, rozpoczęcie zmienionej działalności) wykorzystane zostaną podczas regulowania zasad określania przydziału uprawnień do emisji dla instalacji istniejących, jak i dla instalacji nowych w okresie rozliczeniowym 2013-2020. Pozostałe definicje pozostaną tożsame z definicjami określonymi przepisami ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;
- 3) zadania poszczególnych podmiotów nadzorujących i administrujących systemem, w szczególności Ministra Środowiska (nadzór nad systemem) i Krajowego Ośrodka Bilansowania i Zarządzania Emisjami (zwanego dalej „Krajowym ośrodkiem”) (administrowanie systemem oraz prowadzenie rejestru uprawnień).

Rejestr uprawnień do emisji działać będzie na zasadach określonych w rozporządzeniu KE 920/2010 oraz rozporządzeniu KE 1193/2011. Rejestrem administrować będzie Krajowy ośrodek w części, do której kompetencje przydane zostały Państwu Członkowskiemu. Ustawa zawierała będzie regulacje w przedmiocie wniesionych opłat za otwarcie i utrzymywanie rachunku w Rejestrze, jak również przyznane uprawnienia do emisji;

- 4) zasady wydatkowania środków pozyskanych ze sprzedaży uprawnień;

Zgodnie z art. 10 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE, określenie sposobu wykorzystania dochodów uzyskanych z aukcyjnej sprzedaży uprawnień do emisji pozostaje w kompetencji państw członkowskich. Przedmiotowa jednostka redakcyjna stanowi ponadto,

iż przynajmniej 50% powyższych dochodów powinno zostać przeznaczone na cele związane z polityką klimatyczną. W projektowanej regulacji określony zostanie katalog celów, na które wydatkowane będą środki pozyskiwane z aukcyjnej sprzedaży uprawnień do emisji oraz zasady wydatkowania przedmiotowych środków.

- 5) zasady i sposób przydziału uprawnień do emisji w okresie rozliczeniowym 2013-2020 (w tym bezpłatnych uprawnień pochodzących z tzw. derogacji dla elektroenergetyki).

Podstawową zasadą rozdziału uprawnień w trzecim okresie rozliczeniowym (2013-2020) będzie sprzedaż uprawnień na aukcji. Co do zasady, nie będzie przydzielać się bezpłatnych uprawnień na produkcję energii elektrycznej, z wyjątkiem określonym w art. 10c dyrektywy 2003/87/WE. Dla pozostałych instalacji uczestniczących w systemie handlu, zasady przydziału uprawnień do emisji, określone w decyzji Komisji 2011/278, w szczególności zgodnie z art. 10a dyrektywy 2003/87/WE, zostaną wdrożone do rodzimego systemu prawa mocą przepisów projektowanej ustawy;

- 6) zasady zbywania uprawnień do emisji w drodze aukcji.

Prowadzącym aukcję będzie Krajowy ośrodek. Zgodnie z wymaganiami rozporządzenia Komisji Europejskiej, aukcję będzie można prowadzić na platformie o funkcjonalnościach umożliwiających prowadzenie obrotu na rynkach regulowanych (zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi);

- 7) zasady monitorowania, rozliczania oraz sprawozdawczości emisji.

Ratio legis postanowień dotyczących zasad monitorowania, rozliczania oraz sprawozdawczości emisji stanowi konieczność wdrożenia do rodzimego systemu prawa przepisów ujednoliconych na poziomie Unii Europejskiej (rozporządzeniem Komisji Europejskiej). Wskazać należy, iż projektowane regulacje nie będą skutkować zmianą ogólnych zasad rozliczania wielkości emisji;

- 8) zasady wykorzystania jednostek EUA, EUAA, CER, ERU oraz możliwości wykorzystania projektów w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

W projektowanej regulacji wprowadzone zostaną przepisy dotyczące wykorzystania, przenoszenia na kolejny okres rozliczeniowy jednostek redukcji emisji, jak i jednostek poświadczonych redukcji emisji, które mogą być wykorzystane w systemie;

9) naruszenia oraz kary wymierzane w sytuacji ich wystąpienia.

W projektowanym akcie normatywnym zostaną określone naruszenia, za które wojewódzki inspektor ochrony środowiska wymierzać będzie kary. W szczególności będą to: brak zezwolenia, niezłożenie raportu rocznego, niedokonanie umorzenia uprawnień do emisji, niezgłoszenie zmiany w działalności instalacji.

Konieczne jest także normatywne ujęcie trybu postępowania w przedmiocie możliwości wystąpienia do Komisji Europejskiej z wnioskiem o nałożenie na operatora statków powietrznych zakazu wykonywania operacji lotniczych.

Zgodnie z projektowaną regulacją, wprowadzone zostaną ponadto przepisy dotyczące egzekwowania realizacji inwestycji wynikających z krajowego planu inwestycyjnego;

10) zmiany w przepisach obowiązujących.

Przyjęcie projektowanych rozwiązań normatywnych skutkować będzie koniecznością wprowadzenia zmian w:

- a) ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska w zakresie zwolnienia z opłat za wprowadzanie gazów lub pyłów prowadzących instalacje i operatorów statków powietrznych, którzy dokonują zakupu uprawnień do emisji do rozliczenia;
- b) ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.) w zakresie uzupełniania katalogu udostępnianych informacji o środowisku;
- c) ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.) w przedmiocie naliczania podatku VAT od uprawnień do emisji na podstawie art. 199 i 199a dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. L 347 z 11.12.2006, s. 1) oraz ustawą z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 21, poz. 86, z późn. zm.) mających na celu ujęcie uprawnień pod względem podatkowym;

- d) ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538, z późn. zm.) skorelowanych z wprowadzeniem aukcji uprawnień do emisji;
- e) ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2004 r., Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.) w zakresie zadań kontrolnych inspektorów nadzoru budowlanego wynikającego z derogacji;
- f) ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2010 r., Nr 138, poz. 935, z późn. zm.) w zakresie akredytacji weryfikatorów i zadań Polskiego Centrum Akredytacji;
- g) ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 i 1241, z późn. zm.) w zakresie określenia, że środki ze sprzedaży uprawnień na aukcji stanowią dochód budżetu państwa.

11) postanowienia przejściowe.

Konieczne jest wprowadzenie przepisu, zgodnie z którym zezwolenia wydane na podstawie przepisów ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. i ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r., stają się *ex lege*, zezwoleniami w rozumieniu projektowanej ustawy.

Ustawa winna wejść w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia. Jednocześnie uchylona zostanie ustawa z dnia 28 kwietnia 2011 r. z wyjątkiem niektórych przepisów, które będą obowiązywały do dnia 31 grudnia 2012 r.